

КОЛИШНИЙ СЕКРЕТАР Департаменту справедливості ЗСА Гріффін Белл прибув у Манагуа, щоб надати юридичну допомогу адвокатам Юджіна Гасенфаса Енріке Сотелю. «Я не хочу вмішуватися в ситуацію, що створилася, — сказав Белл, — але вважаю, що моя допомога може бути корисною». Белл оправдав створення сандіністами в 1983 році народних трибуналів, назвавши їх формою боротьби за інтереси крайової безпеки. Адвокат Е. Сотелю представив трибуналові підписану Гасенфасом заяву, в якій американський полонений протестує проти умов утримання, методів допиту і відсутності будь-якого зв'язку з зовнішнім світом.

СВОБОДА

FOUNDED 1983
Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-8964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Tel.: (201) 451-2200

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Терор проти Франції з її власної вини

В останніх роках, місяцях і тижнях міжнародний світ раз-у-раз чує про масові й індивідуальні акти терору проти французів і на території самої Франції і поза нею. У столиці Лівану Бейруті вбили французького амбасадора Люї Деламара. Від бомби загинули там же 58 французьких воїнів у їхній головній квартирі, коли приїхали туди в мирноспій місії. У вересні цього року п'ять бомб вибухли в Парижі в найбільш залюднених місцях, без ніякого попередження і перестороги. Загинуло 10 осіб, 162 були ранені. Вибухи підкинутих бомб стали у Парижі й різних інших містах Франції, наче хлібом-насушним і французів ніби привикли вже до того терору, як чогось нормального. Але, очевидно, ситуація ненормальна і тривожна і всі відповідальні французькі державно-політичні і громадські діячі стривожені, тим паче, що вони здають собі справу і знають з різних проголошень в арабських газетах та від власної розвідки, що звернений проти Франції терор має на цілі створити там атмосферу паніки. Світ здивований, чому саме Франція стала найпершим предметом різних законспірованих арабських терористичних організацій, коли Франція була найпершою європейською державою, яка визнала Палестинську Визвольну Організацію (ПЛО), — Франція проголосила за де Голя самостійність Альжиру, Франція дала теж самостійність своїй колишній колонії Сирії. Франція була і є приязною супроти арабського світу, як супроти Ізраїля і у свіжій пам'яті факт, що саме французький президент Міттеран заборонив американським літакам, стаціонарним в Англії, перелетіти понад територію Франції, щоб виконати відповідний налет на Тріполі у Лівії.

У недільному журнальному додатку „Нью Йорк Таймс“ з 19 жовтня 1986 року поміщена на вісьмох сторінках великого формату стаття шефа бюро цього престижного ньюйоркського щоденника у Парижі, Річарда Бернштейна під багатомовним заголовком „Терор — Чому Франція? Чому тепер?“ Стаття повна дат, фактів і прізвищ і так і видно, що автор — першорядний знавець історії Франції, зокрема її післявоєнного періоду, її зв'язків з арабськими країнами та історією тероризму проти Франції і знає досконало як супроти того терору ставиться французький уряд і поліція. У березні цього року вибори до французького парламенту виграла консервативна, деґоллістська, хоча президентом залишився ще „соціал-демократ Франсуа Міттеран, то прем'єром став консервативний посадинок Парижу Жак Шірак. Він заповів був гостру реакцію проти всяких терористичних актів. Його уряд заповів, що він буде „тероризувати терористів“. Не тільки переслідує французів, але й поважна паризька преса не виключала, що Франція або перейде від Ізраїля та подекуди й Америки тактику відповідних військових актів проти осередків тероризму, або дасть вільну руку своїй закордонній розвідці, яка є відповідником американського Сі-Ай-Ей — вести підпільні замаховані дії проти окремих терористичних організацій і держав, які їм сприяють, в першу чергу проти Сирії й Ірану.

Сталось цілком щось інше. Шірак у своїй промові на Генеральній Асамблеї ООН заявив, що він не має „доказів“, хто стоїть за актами терору, і вся його промова була примирлива, наче б нічого злого не сталося. Сам президент Міттеран поїхав з офіційними відвідинами до столиці Сирії Дамаску і фотографувався з її президентом Хафезом ель Асадом, відомим екстремістом і покровителем міжнародного тероризму. Французький уряд пред'явив теж до становища СРСР, щоб у справі замирення на Близькому Сході скликати міжнародну конференцію, проти чого є Роналд Реген. Але французька поліція зуміла арештувати на терені Франції кілька найвидатніших ватажків терору, арабів, між ними організатора масакри німецьких олімпійських легкоатлетів у Мюнхені у 1972 році та вбивця американського військового аташе в амбасаді ЗСА у Парижі. Французький уряд або негайно звільняв деяких тих терористів, або переговорював з їхніми центрами на Близькому Сході про їх звільнення. Все одно в Лівані чи Сирії в'язнені це сім французьких „закладників“, видатних дипломатів та учених, схоплених на вулицях. Названий вище автор цієї статті, покликаючись на найважливіші французькі газети і твердить, що ця терористична ваханалія проти Франції спричинена її угодиством, джерелом якого є хвороблива амбіція вести „незалежну“ політику і грати вирішну роль в арабських країнах, однак помиркованих, як радикальних, що є річчю невиконаною. Угодиство не випадає. Угодиство тільки підбадьорює злочинців до продовження своєї злочинної роботи. Досвідчає це на собі Франція.

Кабул — велика в'язниця, наповнена тайною поліцією. Афганістанські комуністи разом із совєтськими, будують „нове“ суспільство. Цілу інформацію контролює афганський уряд з народно-демократичною партією Афганістану. Критика уряду недовольна. Приватні розмови підслухоує тайна поліція. Освіта знаходиться під повною контролею уряду. Шкільні програми перероблено на совєтський зразок. Марксизм і московська мова — обов'язкові предмети в університетах. Наука релігії в школах заборонена, замість неї, політичне виховання. Непокірних вчителів звільняють з праці, або арештують. Культурна політика афганського уряду спрямована на знищення традиційних зв'язків афганської культури із світом Ісламу і Заходу. Натомість запроваджується русифікація і совєтизація культури. Намір влади — мати шпигуна в кожній родині.

Кадри КГБ, вивчені в СРСР, систематично арештовують усіх потенційних опозиціонерів. При допитах арештованих тортурують. В'язниці — повні божовільних. Це наслідки слідує і тортури. На суді арештованих не має права боронитися. Смертні приговори виконуються тайно. Большевики запровадили в

К.М.

СОВЕТИЗАЦІЯ АФГАНІСТАНУ

Афганістані кирилицю. Велику кількість студентів влада щороку висилає до СРСР на „промивання мозків“. Ціла преса під цензурою. Відомий поет і видавець щоденника „Аніс“ вмер під тортурами.

У лютому 1982 року арештовано сорок письменників і мalarів-артистів, які працювали в радіо і телебаченні, або в міністерстві культури. В кабульській газеті „Нью Таймс“, що друкується англійською мовою багато совєтських співробітників. Самостійну статтю видрукувати неможливо.

Художня література також знаходиться під совєтською цензурою. Широко розповсюджені совєтські публікації. Афганський союз письменників побудований за совєтським зразком.

Поряд існує підпільна література, її найбільш розповсюджені форми брошури „нічні листи“, друковані в підземних друкарнях, або писані рукою. Розповсюдженням такої літератури вважається державним злочином. Студентів, у яких при трусах знаходять „нічні листи“, засуджують на чотири роки ув'язнення, що часто поєднується з тортурами.

скандували: „Ви русські“ в синіх Леніна. Ми знаємо хто ви, ми хочемо, щоб ви вийшли з Афганістану“. Танки відповіли кулеметним вогнем шестеро дівчат-учениць було вбито.

Коли хто хоче запросити гостей — має повідомити партійну організацію. У гостях не можна залишати довше трьох днів. Також заздалегідь треба повідомити партійну організацію про похорон або весілля.

Совєтська влада обернула афганські університети і вищі школи в центри контролю над країною. Міністерство освіти має совєтських дорадників. Нові підручники афганської історії написали росіяни. Підручники хвалять СРСР і навіть царську Росію як єдиних приятелів афганського народу. Російська мова обов'язкова у школах. Англійську мову вчити заборонено. Кожна школа має „кімнату дружби“, де є совєтські газети і книги, перекладені на перську мову.

Студентів примушують вступати в комуністичну партію. Нагорода — добрі шкільні свідоцтва і добре помешкання. Кожного року члени партії їдуть в СРСР. Всіх старших вчителів звільнено з праці, нові некомпетентні.

Демократична організа-

(Закінчення на стор. 4)

Олександр Смакула *

СПОМІН ПРО АНДРІЯ МУЗИЧКУ

(До 100-річчя з дня народження й 20-річчя з дня смерті)

Через це я втратив польське громадянство й якщо б я туди поїхав мені грозили репресії за дезертирство.

Професор в Геттінгенському університеті Річард Поль, який гарно ставився до мене, дав мені працю наукового співробітника в своєму інституті й таким чином відкрив мені можливість залишитися в Німеччині. Про це я написав Музиці, який зараз же відповів, щоб я кинув працю до Одеси й зайняв становище фізика в університеті. Тоді там проходила українська українських установ.

Для мене відкрилася можливість працювати в Україні для свого народу й своєї науки. Передо мною зразу постало питання: їхати туди чи ні в незнане й непевне, але все таки рідне, чи залишитися в Німеччині? Я поговорив з проф. Полем і цей дав мені добру раду, а саме: поїхати до Одеси й на місці переконавшись як мають справу. Якщо буде зле, то повернутися до Німеччини. Проф. Поль запевнив мене працю в його інституті.

Поїхав я далекою дорогою через Литву й Ригу. Музика радів з приводу мого приїзду. Я замешкав у нього на помешканні. Він з захопленням розповідав мені про широкі можливості праці в Україні. А тут я помітив великі нестатки. Помешкання були дуже скромні, а студентські гур-

і широким розвитком української науки. Багато вони тоді працювали над установленням термінології з різних ділянок науки і техніки.

Готували потрібні словники. Вони намовляли мене кинув залишитися в Києві — в центрі великої роботи й працювати з ними. З великим жалем я таки відмовився.

Прощаючись, дістав я від Шемета „Ботаничний термінологічний словник“, над яким він працював. Просили мене заплатити їм в Німеччині передплату за деякі німецькі наукові журнали, які вони хотіли мати, але не могли дістати дозволу, щоб писати туди гроші. Я їм з премією це зробив.

Вернувся я до Німеччини на працю в інститут проф. Поля. Незадовго, бо вже через кілька років, показалося, що моє рішення було правильним. Музика ще деякий час перепищувався зі мною, а тут і замовк. Арештували його й заслали в далекий Казахстан, де він помер 1966 року. Не допомогло йому й те, що в своїх працях „хривав душою“, викривлюючи правду. Кравчука також заслали, а інших науковців розігнали, або й зліквідували. Мене чекала така сама доля, коли б я був там залишився. Наукові словники в більшості заборонили й знищили. З української не залишилося нічого.

Про Музику дещо писали, навіть вихваляли його як визначного літературознавця. Писали також, що в Галичині 1918 року він брав участь при встановленні „радянської влади“. Ще одна брехня!

Антиукраїнська пропаганда в Польщі — надто наявна і зрозуміла. Ця пропаганда — це реакція на щораз частіші прояви в незалежних публікаціях, прояви рефлексійного мислення, про причини польсько-українських конфліктів, а також, щораз глибше усвідомлювання поляками й переконання, що без „Вільної України, немає вільної Польщі“ (стор. 42).

У повсюдній Польщі, Римо-католицький костюл, як єдина інституція, спротивився в значній мірі дискримінаційній сталінській ідеології, тоді як в Українській СРСР Греко-Католицький Церкву, як єдину інституцію, що могла виламати з-під контролю тоталітарної влади, в березні 1946 року зліквідовано ухвалою т.зв. „сбору списків“ у Львові. У його надрах не взяли участі жоден з греко-католицьких українських єпископів, про що інформував в'язнений протягом 18-ти років Митрополит Йосиф Сліпий, який сказав, що за вірність християнським традиціям своїх батьків і Петрові Століці заплатили терпінням й ув'язненням і життям „10 греко-католицьких єпископів, 1,400 священників, 800 монахів і 10,000 вірних“ (стор. 43).

Беззастанне переслідування і постійні спроби зліквідувати Греко-Католицьку Церкву походять з того, що найвищим її зверхником не є московський патріарх, який є під постійним натиском і надзором Кремля, але, незалежний від будь-якої світської влади — Папа.

Катерина II — дорогою підсилювання ненависті православних до уніятів, як також стосуючи примус і репресії „навернула“ на майбутню дорогу царської адміністрації — російське православ'я — 9,300 паравий і 150 монастирів, і тим самим півтора мільйона з-поміж 3,8 мільйона уніятів, які жили в передрозбурбовій Річці Посполитої. З другої, однак, сторони, уніяти будучи співмешканцями тієї самої, що й поляки Річці Посполитої, а відтак Австро-Угорської монархії, підлягали поступовій латинізації і польонізації, головним після синоду в Замості 1720 року, який визначив офіційні напрями дальшої латинізації обряду й відходу від візантійсько-руських традицій.

Берестейська Унія у 1596 році українських православних єпископів започаткувала уніятів плуралізм у Католицькій Церкві — належно зрозумілий і оцінений по

Михайло Бажанський

День нащадків

своїм героїським предкам

Цього, 1986 року, дійшов до рук читачів громади — збірок „Дрогобицьчина — земля Івана Франка“. Це вже третя книга, на яку здобулися земляки Дрогобицьчини. Тематично, вона є продовженням попередніх двох томів. У деяких порушених темах, вона становить доповнення до попереднього матеріалу. Багато дещо є зовсім новим, що не було порушено в попередніх. Змістом різноманітним, незвичайно багата книга. В ній є дещо про Івана Франка, славного „Каменяря“, та про інших визначних постатей Дрогобицьчини, як Юрія Дрогобицького, ученого ХХ століття. Згадується про революційну діяльність молодшого покоління, представниками якого є Василь Білас, Дмитро Данилишин, Зенон Косака та інші. Є докладні описи подій Дрогобицької і околиць, історія яких починається виборами до австрійського парламенту у Відні 1911 року. Говориться в ній про воєнні події 1939-1944 років у поодиноких окремих етапах. Описи совєтської та німецької окупації і страхіття, яке нанесли волелюбним жителям, особливо ці дві останні окупації. Є згадки про переслідування польською владою українське шкільництво, театр, мистецтво та культурно-освітнє життя, про товарство протилежності „Відродження“, про багатьох діячів різних зв'язів, які походили, чи діяли в Дрогобицьчині. Не поминемо також географічних описів цього регіону. Є багато особистих спогадів, вже померлих авторів і ще живих, які записали з пам'яті, те, що найважливіше. Про перманентну боротьбу українського загалу за своє рідне, за мову, культуру, за державне існування. Загалом, читач знайде в цій настільній книзі матеріал, як в добрій енциклопедії, відзеркалення активного, пульсуючого життя: культурного, громадського, релігійного, кооперативного і політичного багатства славної Дрогобицьчини.

Редакційна колегія цього збірника працювала невтомно, систематично декілька років над придбанням матеріалу, і хоч деякі редактори відходили вміжчасі в засвіти, але на їхнє місце вступали інші, і праця не переривалася. Треба ствердити, з належним признанням, що дрогобицькі земляки віддали, ширі і вміло працювали і дали українській історії ще один документ про багатогранне життя Дрогобицької і його жителів. Вглиблюючись в тематику, ми бачимо, що віднайдені багато дещо розкиданого по пресі, написаного в минулому про Дрогобицьчину, про її досягнення, про її труднощі під ворожими володіннями й про постаті, які там народилися і працювали для добра свого народу. Вірна документація, якою не можуть похвалитися інші повісті чи міста Галичини, бо про них не так часто писалося, як про Дрогобицьчину. Отже редакція використала і цей матеріал, на якому могла побудувати тривкий пам'ятник, монументальний збірок. Але ж бо і громадяни допомогли в то-

му, які ще живуть і ті що ще так недавно відійшли у кращій світ, своїм додатним вкладом — спогадами, есеями, згадками про інших, своїх друзів, яких вони знали. Їм вони разом присвячують себе, своїй ближній батьківщині й залишили поважні відомості, в яких вони брали участь, про УСС, як теж про всі інші військові формати, що діяли на терені Дрогобицьчини. Для цього допоміжної рушійною силою були очевидці фінанси, які щедро склали громадяни Дрогобицьчини, про що свідчить список жертводавців.

Понадусь, заслуга в тому, що такий збірок появився, вже третій з черги, це редакційної колегії, на чолі якої діяли Альфред Гладилевич, Володимир Осередчук, Микола Курчак, Роман Микита, Максим Гладилевич, Михайло Івасівка, Іван Куйдиль, Андрій Д. Солчанка, Іван Фур. Вони всі, безперерійно довгі роки клопоталися тими справами і завершили їх із успіхом. Їм, і багатьом іншим співробітникам належить наша подяка всієї читачської публіки за так гарно зредгований і багатий змістом збірок на 560 сторінках друку, великого формату 9 х 6 вчів.

Згадуючи про цей незвичайний збірок годиться висловити окреме признання в порядкум за це одне гарне діло, яке можна назвати особливо великим досягненням. Шастам їхнім, тих вірних уродженців та любителів Дрогобицьчини було збереження знімок з життя всієї Дрогобицьчини, а їх в збірнику є майже дві сотні (точно 192), які не тільки прикрашають книгу, вони роблять збірок більш достовірним документом свого часу. Вони є доказом проведеної пильної роботи в усіх галузях творчого життя. Вони також будуть джерелом для істориків. У фотографії найкраще можна було передати широке, гранітне життя української Дрогобицьчини. В тих світлинах, добре заохоронених від знищення можна побачити шкільних дітей різного віку, учителів різних шкіл, священників і церковних музикантів, старинні і модерні, політиків, активних громадянських діячів, воїнів, що боролися за самостійність України, революційних діячів українського підпілля, загинулих і закатованих у в'язницях чи по різних таборах, на Сибірі, чи на засланнях. Середня дика всім тим, що зберегли ці документи, дорожчі ніж знімки і впорядники, що ті світліни вмістили з підписами і датами, які послужать для майбутніх хронік.

Помічним інструментом є карта Дрогобицьчини, уміщена на початку і при кінці книги, вона уможливила перевірити кожну місцевість, де вона знаходиться, її віддалі від Дрогобицьчини, та інших сіл і містечок всього регіонального простору.

Наша колегія Юрія Дрогобицького і сина ковала — Івана Франка — всім тим, що вже відійшли у кращій світ і живим ще землякам Дрогобицьчини — дружне признання.

367-ох роках, Папою Іваном ХХІІІ, під час нарад Другого Вселенського Собору, а відтак Іваном Павлом ІІ, який сказав до українців у Філадельфії, що „Українська уніяська Церква, має відігравати важну й надзвичайну місію“ (стор. 43).

Кошти унії поклалися для русинів-українців значні, які відчувались досгодогні. Унія стала причиною тривкого досгодогні розбиття двохвінучого перед ХХІІІ сторіччям українського народу — на уніятів і противників унії. Наполеглива полеміка між уніятими й антиуніятими розгорілася після Берестейського синоду, але не скінчилася на суперечках, але doprowadила до актів насильства, а навіть злочин. Українцям уніятим прийшлося оплакувати мучеників своєї справи, від с. Іосафата Кунцевича починаючи, а на жертвах совєтських коншлатів — кінчаючи. Не спромоглися також уніяти затримати насильну русифікацію під царською займанщиною і польонізацією на теренах Східної Галичини. Польонізація унії в передрозбурбовій Річці Посполитої підпадала ціла аріс, ократі і двостворно, а також значна частина вищої ієрархії Греко-Католицької Церкви.

Сином такого спольонізованого руського дворянина, був внук Александра Фредрого, архієпископ Андрей Шеніцький (1865-1944), який входить за найвищою провідника України ХХ століття. Архієпископ Андрей Шеніцький — довголітній львівський Митрополит греко-католицького обряду (в роках 1901-1944), є одним з чоловіків відновителів, оборонців і практичних реалізаторів правильного тлумачення уніятів ідеї, відчуженої, згідно з постановами Берестейського синоду, не, як то часто бувало — як поворот за всяку ціну до Риму, але, як примування до втримання зв'язку з Римом, але, зі збереженням власного звичаю, літургічної мови, обряду і церковно-візантійської церковної церемонії.

Продовження буде.

Відбулася...

(Закінчення зі стор. 1)

Вид на залу одного з панелів.

ла учасникам, а голова СУА І. Рожанковська закрила конференцію, закликаючи до праці, щоб проробити в цих двох днях не було даремним зусиллям і щоб усі кинені думки й дискусії дали позитивний вислід.

До організаційного комітету входили: Надія Нинка — голова; Зеня Ковальчин-Брожина — заступниця; Леся Качмар — фінансова реф.; Люба Никифорова та Оксана Бокало — зв'язок з готелем; Ольга Лісківська — зв'язки з пресою й рекламою; Марія Цірик — україномовна преса; Марта Бачинська — англомовна преса; Христина Котляр — мистецьке оформлення; Оксана Кордуба — ведуча програмою бенкету; Програмовий підкомітет: Зеня Ковальчин-Брожина — голова, Ока Гриняк, Ніла Павлюк, Дора Горбачевська і Тая Рожка — члени.

англомовна преса; Христина Котляр — мистецьке оформлення; Оксана Кордуба — ведуча програмою бенкету; Програмовий підкомітет: Зеня Ковальчин-Брожина — голова, Ока Гриняк, Ніла Павлюк, Дора Горбачевська і Тая Рожка — члени.

**Вступайте
в члени
УНСоюзу!**

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР Індії Раджів Ганді уже восьмий раз робить пересування у своєму кабінеті. Ця зміна торкнулася тим разом також кузіна прем'єра Аруна Неру, який був міністром внутрішньої безпеки. Крім згаданого, Ганді звільнив з міністерських постів п'ять інших осіб і призначив сім нових, поширюючи тим самим свій кабінет до 58 осіб.

Платне поп. огол.

Платне поп. огол.

Піддержуймо кандидатуру **АНДРУ О'РОРКА** на **ГУБЕРНАТОРА стейту НЮ ЙОРК**

Andrew O'Rourke

Андру О'Рорк це один із найбільш кваліфікованих кандидатів на губернатора. Він колишній адвокат, професор права, капітан американської флотії, автор та представник стейтської легіслатури протягом дванадцяти років. Останньою О'Рорк є на пості Екзекутивного Директора (Кванті Екзекутив) повіту Вестчестер.

Ставши губернатором, А. О'Рорк обіцяє перевести наступні реформи:

1. Привертання кари смерті, головне для тих, які через продаж наркотиків спричиняють смерть малолітніх.
2. Припинення непотрібних фінансових витрат та зниження стейтських податків.
3. Посилення підтримки для публічної шкільної системи, яка би мала краще достосуватись до економічних потреб стейту.
4. Реорганізація карної системи через збільшення числа поліції та припинення ситуації, згідно з якою багато злочинців базирно тероризують населення.

Андру О'Рорк, як Екзекутивний Директор свого повіту, все виявляв зрозуміння до проблем різних етнічних груп. Він дуже добре орієнтується в українських справах і стоїть на становищі національної незалежності для всіх поневолених народів.

УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИЙ КОМІТЕТ ДЛЯ АНДРУ О'РОРКА
Марія Душинка, президент — д-р Валентина Калінік, спілпрезидент — д-р Юрій Солтис, спілпрезидент
КОМІТЕТ:

Володимир Назаревич, Зіновія Туркало, Андрій Пащук, Іван Катерина Сидор-Карбон, Ярослав Пастушенко, Марія Прессей, Ольга Ленська, Дмитро Яромченко, д-р Микола Шлетко, Микола Чорний, Іван Залц, Володимир Піснюк, Михайло Дзвінка.

ГОЛОСУЙТЕ за О'РОРКА

Платне поп. огол.

Платне поп. огол.

Senator Al D'Amato

Піддержуймо кандидатуру **АЛФОНСА Д'АМАТО** в його перевиборі до Американського Сенату зі стейту Ню Йорк

Сенатор Д'Амато стоїть на становищі людської гідності та національної незалежності всіх поневолених народів. Він піддержує сильну мілітарну позицію Америки та все виступає проти комуністичної експансії.

Сенатор Д'Амато протягом своєї шестирічної каденції в Американському Сенаті доказав, що він є приятелем українців. Він піддержував та є відповідальний за наступні резолюції:

1. Відзначення голодомору в Україні в 1932-33 роках
2. Відмічення десятиліття існування Української Гельсінкської Групи
3. Встановлення 14-го жовтня, як День Української Повстанської Армії
4. Створення спеціальної комісії для дослідження причин відлучення Мирослава Медведя до Советського Союзу.

Сенатор Д'Амато все був і є критиком московських нехтувань людських прав в Україні. Доказом того є його чисельні листи вислані до советських властей, в яких він засуджує їхню поведінку супроти Юрія Шухевича, Миколи Горбала, Йосифа Зиселя, Оксани Мешко, Івана Світличного та багатьох інших політичних в'язнів. Нам усім є також відома стаття сенатора Д'Амато, що появилася в „Українському Тижневику“ під заголовком „Советське Народовбивство“.

Сенатор Д'Амато, як провідник американської делегації, їде в листопаді цього року до Відня на конференцію, де відбудеться періодична перевірка порушення принципів та рішень Гельсінкського Договору. Без сумніву, одною із тем нарад буде дисидентський рух. Сенатор Д'Амато є готовий захищати на конференції українські права. Нашим обов'язком тому є показати йому наше довіря.

Сенатор Д'АМАТО вповні заслуговує на те, щоб ми ПІДДЕРЖАЛИ ЙОГО КАНДИДАТУРУ та ГОЛОСУВАЛИ на НЬОГО 4-го ЛИСТОПАДА 1986 р.

УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИЙ КОМІТЕТ ДЛЯ ПЕРЕВИБОРУ СЕНАТОРА Д'АМАТО
Марія Душинка, президент — Володимир Квас, спілпрезидент — д-р Юрій Солтис, спілпрезидент
ЧЛЕНИ КОМІТЕТУ

Володимир Піснюк, Володимир Назаревич, Степан Боднарчук, Віктор Балабан, Віра Стеткевич-Штангль, д-р Галія Врецьона, Іванка Джус, д-р М. Сенкус, д-р Євген Ілія Стецьков, Роман Кизик, Олена Еванс, Антанас Кобрин, д-р Олег Волянський, Семен Ілія Літепли, Оксана Рак, Текля Гусляк, Марія Прессей

ГОЛОСУЙТЕ за Д'АМАТО!

СЛАВА ІСУСУ ХРИСТУ!

Рим, 14 жовтня 1986

Прот. ч. 302/86

Їх Блаженство
Блаженніший Митрополит
Мстислав Скрипник
Бавнд Брук — ЗСА

Ваше Блаженство,
Блаженніший Владико!

Щоб вірші наших Церков могли далі спільно працювати для добра Христової Церкви й нашого українського народу, онім я відкликаю мою заяву для радіопередачі в Сіднею, Австралія, в березні ц. р., відносно Вашої опії про Католицьку Церкву, як сперту на недостовірних інформаціях, та перепрошую Ваше Блаженство за неоправданий закид у Вашу сторону.

Я був би вдячний Вашому Блаженству за долучення Вашої відповідної заяви в цій справі, щоб вірні наших Церков могли прийняти ці наші заяви в такому дусі любови до Христа. Його святої Церкви й нашого українського народу, в якому ми їх подасмо до загального відомо.

Така наша спільна дія, передусім напередодні вродистого відзначення нашим українським народом спільної й найважливішої події в його історії, якою є Тисячоліття Хрищення України, напевно допоможе нам усім ще краще приготуватися до гідного спільного відзначення цього нашого неповторного Ювілею.

Із запевненням моїх молитов у наміренні Вашого Блаженства, остаюсь відданий Вашому Блаженству в любові Господа нашого Ісуса Христа.

+ Митрополит І. Скрипник Любачівський

† Мирослав І. Кардинал Любачівський

МОСКВА ВІДКЛИКАЛА свого амбасадора Євгенія А. Косарева з Ісландії, бо він не допильнував протоколу привітання на лєтовіщі генерального секретаря ЦК КПСС Михайла Горбачова. Його дружини Раїси і советської делегації взагалі. Косарев не передбачив, що коли советський літак з високими гостями приземлиться на лєтовіщі, то в тому часі відбудеться відкриття парламенту і президент й прем'єр-міністр Ісландії не зможуть виїхати на лєтовіще для привітання Горбачова, якого від уряду вітав тільки міністр закордонних справ Маттіас А. Матіссен. Поінформовані особи кажуть, що президент Ісландії Вігдін Фіннбогатор і прем'єр Стайнгімюр Германссон були обурені на амбасадора Косарева, що він не повідомив їх про час приїзду М. Горбачова. Вже під час перебування Горбачова в Рейкьявіку його всюди супроводжував колишній амбасадор до Ісландії Михайл Н. Стрельцов, а Косарева не було ніде видно.

КЕРІВНИКИ ФБІ ВВАЖАЮТЬ, що серед 900 советських громадян, які працюють у советській амбасаді у Вашингтоні, консульствах і місці при Об'єднаних Націях, не менше 300 є агентами КГБ і ГРУ. Із джерел, близьких до американських розвідних служб, стало відомо, що З'єднані Стейти не дуже стурбовані зменшенням дипломатичних представництв в СРСР, бо співробітники цих представництв майже не займаються збиранням інформації. Покликуючись на члеників Білого Дому, газета „Нью Йорк Таймс“ повідомила, що в групу 55 советських дипломатів, які до 1-го листопада повинні покинути територію З'єднаних Стейтів Америки, входять всі керівники сітки КГБ і ГРУ в ЗСА. Один із члеників сказав: „Це, мабуть, кінець цілої епохи. Советам доведеться наново організувати свою сітку“.

3 волі Всевишнього відійшла несподівано
на Вічний спочинок 28-го жовтня 1986 року
наша Найдорожча
ДРУЖИНА, МАМА, БАБУНЯ І ПРАБАБУНА

бл. п.

МАРІА ЛЮБОМИРА КУЗЬМОВИЧ- ГОЛОВІНСЬКА

уроджені в Бруховичах, Західна Україна,
15-го березня 1904 року.

Українська католицька письменниця, кол. голова Марійської Дружини Матері Божої Зарваницької при церкві Царя Христа в Найтавіні, Па., член НТШ і 48-го Відділу СУА у Філадельфії, Па.

ПАНАХИДА відбудеться в середу, 29-го жовтня 1986 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні М. Насевича, 109 East Tabor Rd., Philadelphia, Pa.

ПОХОРОНИ в четвер, 30-го жовтня 1986 р., о год. 9-й ранку з того ж заведення до церкви Царя Христа, 1627 West Cayuga Street, Philadelphia, Pa., а відтак на цвинтар у Факс Чейсі, Па.

у глибокому смутку:

чоловік — о. митрат **ВАСИЛЬ ГОЛОВІНСЬКИЙ**

дочки —

АННА з чоловіком **РОМАНОМ**

МАКСИМОВИЧЕМ і дітьми

НАТАЛКА з чоловіком **АНАНІЕМ ТАНИНОМ**,

дітьми і внуками

сини —

ІВАН з дружиною **НАТАЛКОЮ**, дітьми

і внуками

АНДРІЙ з дружиною **МОТРЕЮ** і синам

ШАВЕР — о. митрат **МИРОН ГОЛОВІНСЬКИЙ**

свати —

ІРЕНА ПЕТРОВСЬКА

ЛЕСЯ ІЛЬЯКЕВИЧ

Ближче і дальша Родина в ЗСА і Україні

Замість квітів просимо складати пожертви на Патріарший Фонд, церкву Царя Христа і журнал „Наше Життя“.

ПОВІДОМЛЕННЯ
для всіх відділових секретарів
і урядовців!

Всі відділи УНСоюзу, які бажають влаштувати

СВЯТА СВ. МИКОЛАЯ чи РІЗДВЯНІ ПРИЙНЯТТЯ

можуть контактуватися з головним президентом УНС

д-ром Іваном Флісом

під адресою:

John O. Flis, Supreme President
Ukrainian National Association, Inc.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

Традиційні ВЕЧЕРНИЦІ

ЧЕРВОНОЇ КАЛІНИ

з ПРЕЗЕНТАЦІЮ ДЕБЮТАНТІВ і БЕНКЕТОМ

28-го ЛЮТОГО 1987

ОРЕСТРА: ТЕМПО

LOEWS GLENPOINTE HOTEL GRAND BALL ROOM
TEANECK, N.J. (лише 5 хвилин від моста ВАШІНГТОНА)

Вступ виключно за запрошеннями.

Зголошення дебютанток:
пані Марта Кічоровська-Кебало, 718-291-4166

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

Проситися не відсилати книжки

Адміністрація Видавництва „Свобода“ повідомляє, що висилка книжки „Пам'ятаймо про Вінницю!“ пера св. п. ред. Андрія Драгана всім передплатникам щоденника „Свобода“ закінчилася.

Адміністрація просить, щоб особи, які не зацікавлені цією книжкою, не повертали її до адміністрації, бо це обтяжує її ще додатковими поштовими коштами, а натомість передали книжку „Пам'ятаймо про Вінницю!“ іншим особам, зокрема тим, які не є передплатниками „Свободи“.

Окружний Комітет Відділів Українського Народного Союзу в Ньюарку, Н. Дж.

повідомляє, що

в неділю, 2 листопада 1986 р., о год. 3-й по пол. в залі „Чорноморської Січі“ в Ньюарку, Н. Дж. 680 Сентфорд Авеню

бідбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ

до участі в яких є запрошені і зобов'язані всі члени Окружної Управи, всі відділові урядові та делегати на 31-шу Конвенцію наступних Відділів:

14, 27, 37, 65, 76, 133, 142, 172, 214, 219, 234, 306, 322, 340, 371, 413, 459, 490

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Перегляд-перевірка організаційної праці Окружних за останні місяці
3. Доповідь ВОЛОДИМИРА СОХАНА, головного секретаря УНСОюзу
4. Схвалення організаційного плану праці на останні місяці цього року
5. Внески, побажання, запити і закриття зборів

У зборах візьмуть участь:

Володимир Сохан, головний секретар УНС
д-р Нестор Олесницький, гол. контролер УНС
Андрій Кейбіда, головний радник УНС

До участі в нарадах запрошуються члени місцевих Відділів, де буде нагода довідатися про всі важливі справи УНСОюзу.

За УПРАВУ ОКРУЖИ:

Осип Сташків, секретар **Володимир Боярський, касир**

Окружний Комітет Відділів УНСОюзу у Вількс Беррі, Па.

повідомляє, що

в неділю, 2 листопада 1986 р., о год. 2-й по пол. в залі УКЦеркви св. Володимира при Зебре Авеню, ЕДВАРДСВІЛЛ, Па.

бідбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ ОКРУЖИ

ПОРЯДОК НАРАД:

1. Відкриття
2. Перевірка організаційної праці Окружних за останні місяці
3. Доповідь СТЕПАНА ГАВРИША, крайового організатора УНСОюзу
4. Схвалення організаційного плану праці на останні місяці року
5. Внески, запити і побажання
6. Закриття зборів

У зборах візьме участь

Степан Гавриш, крайовий організатор УНС

В нарадах повинні взяти участь Відділові урядові, конвенційні делегати 31-ої Конвенції та члени наступних Відділів:

29, 30, 99, 169, 223, 236, 282 і 319

До участі в нарадах запрошуються всі члени місцевих Відділів, де буде нагода довідатися про важливі справи УНС.

За УПРАВУ ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ:

Роман Діків, почесний голова **Василь Стефурин, голова**
Галина Голяк, секретар

Комітет Оборони Української Спадщини та Головного Екзекутивного Комітету Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ на його працю та акції для

1. Поширення правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлення українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати чеками, або поштовими переказами на

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз із виповненням візком цього заклику

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу

Сума пожертви \$

ім'я та прізвище

число дому, вулиця

місцевість

стейт

поштовий код

А. і 3. Маринці в Рочестері

Вже увійшло в звичай, що осінній сезон в Рочестері відкриває 47-ий Відділ Союзу Українок Америки ім. Лесі Українки мистецькою імпрезою.

Цього року загощило до нас подружжя Маринців із Чикаго з розважкою програмою „Там і тут у слові і пісні“, 28-го вересня ц.р. в год. 1-й по полудні в ідальній школі св. Йосафата зійшлися численні члени 47-го Відділу гості на смачний полуденок, який приготували незаступні громадські референти Відділу. Гогова Відділу привітала гостей, а її заступниця Таня Шутер продовжувала провадити обідом.

Опісля в год. 3-й по полудні в аудиторії школи розпочалася мистецька програма, яку відкрила голова Ірина Руснак. Вона теплим словом привітала Анну і Зіновія Маринців, розказала коротко про їхній мистецький шлях та представила їх публіці.

На тлі незвичайно оригінально прибраної сцени, залитої осінніми квітами, безпосереднім, милозвучним словом привітала публіку Зіновія Маринець. Зразу ж відчувся контакт артиста із присутніми, який тривав до самого кінця. Зіновій Маринець і його дружина Анна сполучили у своїй програмі минуле із сучасним, веселе із сумним.

Рецитації Зіновія Маринця почалися Шевченковими словами, опісля віршами Павла Глазового і власними поезіями — „Мрія“, „Мак“, „Могили“, „Іду на ви, Ми українці“, виконані з незвичайно глибоким відчуттям. В нього також невичерпаний запас сучасного українського гумору і кривомовств „тут і там“, якими він розважав публіку.

Анна Маринець збагатила програму своїм співом. У неї глибокий, м'який голос з широким діапазоном, орудє вона

Китицю багряних квітів та ширим словом подякували артистам від 47-го Відділу СУА і усіх присутніх Марія Крамарчук і Ірина Шмигель — за душевну насолоду дня.

Із побажаннями вдоволення і успіхів у прибраній батьківщині попрощали вони далеких, а також близьких гостей із Чикаго.

Марія Крамарчук

Советизація...

(Закінчення зі стор. 2)

ція молоді Афганістану має 125.000 членів. Вона працює для КГБ.

До совєтської окупації Афганістану було два університети. З 1978 року 70 відсотків працюючих Кабульського університету вбито, арештовано, або втікли в інші країни. За панування шаха в університеті працювало тисяча чоловік. Тепер 200-300. Решта вбиті або арештовані. Кількість студентів зменшилася. Половина студентів-жінок. Студенти, які працюють у поліції, звільнені від військової служби.

Кабульський університет має 12 факультетів. На факультетах все більше совєтських співробітників, зокрема на відділі філософії. Партиї студенти наглядають над професорами і не-партийними студентами. У кого заважає нелегальна література — тих арештовують. Партиї студенти можуть зовсім не вчитися, але отримувати добрі свідчення, можуть місяцями не ходити на лекції.

У 1983 році стало відомо, що 12.000 афганських студентів вчиться в СССР. Французька преса повідомила, що 400 студенток, які демонстрували проти уряду, вислано до СССР. Примусово висилають до СССР і учнів середніх шкіл і дітей дошкільного віку на десять років, для „вротання в комуністичну совєтську систему життя“. Батьки плачуть при прощанні і звичайно вже своїх дітей не бачать. З фільмів можна побачити тільки — совєтські, інколи індійські.

З політичних партій є тільки одна при владі — Народно-демократична партія Афганістану. Тільки партії мають добру працю. Основними інститутами ісламу в Афганістані є школи „медресє“, де вчать „маулаві“, а в мечетах „мулі“. Комуністична партія Афганістану використовує іслам для отримання довіри. Совєтські дорадники спеціалізуються в ісламі.

Після 1978 року більшість афганський лікарів вбито, або примусово залишили країну. Залишають країну також воєнні лікарі. Тяжко бачити і лікувати маленьких пацієнтів, яким поранені мінами відірвано

нальші або ноги. Права в загальному значенні того поняття в Афганістані нема. Все робиться для стратегічних інтересів СССР. До інвазії адвокатів і суддів анімали право на Заході, головним чином у Франції, а в Пакистані, Індії та Єгипті релігійне право. Верховний афганський суд контролює совєтські дорадники. Після інвазії поліція може безкарно вживати тортури, провадити ревізії в домах і конфіскувати майно. Функції судів перейшли до поліції. Рідня і родина відповідають за арештованого.

Кабул перебуває у полоні страху. Постійно без сліду зникають люди. На совєтський зразок арештують уночі. Ревізія також провадиться на совєтський зразок — розпорошують подушки як при погромах, рвуть на шматки одіж, затримують на вулицях молодих людей і відвозять до казарми. Більшість агентів у цивільному одязі. Ім допомагають міліціонери, або воєнки. Арештовують без ордерів і навіть при арештуванні не питають документів. Про арештованих не повідомляють родині.

Після нападів повстанців, а нападів дуже боїться совєтська влада, починаються обшуки домів. Тоді кожних п'ять-десять хвилин на вулицях перевіряють документи. На провінції арештованих розстрілюють і тортують звичайно електричними шоками. Тортури звичайно продовжуються три-чотири години. Кожного дня підвешують на стінах часто догори ногами на шийний день. Жінок заганяють голими в холодну воду з якимись хемікаліями. Тоді з тіла злізає шкіра.

Після совєтської інвазії з країни вигнано чужоземних журналістів. Існує совєтсько-афганська програма вивчення дітей шпигунства. Звичайно, такі діти мають 10-14 років. Їх вивозять в СССР і вчать мистецтва шпигунства та як вживати зброю. У дитячому центрі Ватан знаходиться 900 дітей-мучеників. Для дітей 11-16 років створено піонерську організацію. Піонери посилають в СССР. Тоді їх вчать як вживати отруту. Совєтське військо викрадає дітей, вчить їх відповідним способом і посилає до повстанців. Такі діти-шпигуни звичайно мають 10 років.

Наукова доповідь проф. П. Потічного в УВУ

У п'ятницю, 10 жовтня ц.р., відбулася в Українському Вільному Університеті у Мюнхені цікава наукова доповідь проф. Петра Потічного на тему: „Китай в 1986 році. Враження з подорожі“, яка згуртувала досить поважне гроно учасників, між якими були і рідкі гості, що приїхали на наукову конференцію у Гарміші, як і сам доповідач.

Доповідач представив чисельний аудиторії (45 учасників) декан проф. Зіновій Соколюк. Проф. П. Потічний є професором політичних наук у МакМастерс університеті, в Канаді і в УВУ, а також — професором гостем Гайлундзінського університету в Китаї, де викладав в цьому році.

Контакти з науковцями в цій країні почалися в 1979 році, коли проф. Потічний відвідав Китай, як гість, разом з покійним проф. Б. Левіцьким і проф. Б. Божорковим. Ці контакти мали різні стадії, в залежності від політичних і соціальних перемін в цій країні; зокрема ці контакти поширилися на науковців, які студіювали в Україні: при чому доповідач назвав ряд прізвищ китайських науковців і працівників пера, які в якійсь мірі причинилися до цієї взаємно корисної наукової співпраці.

У своїй доповіді проф. П. Потічний наскрив демографічний, соціальний і культуротворний аспекти життя в цій країні, зокрема тепер, у час соціальних і політичних перемін; що ці переміни сягають також і на національні меншини в середині країни — на монголів, тибетців, казахів, уйгурів тощо. Зупиняючись над культуротворним життям, в тому числі і на поширенні наукових видань, доповідач ствердив, що в цій площині є певні труднощі, — головню з ідеографічним китайським письмом, яке в якійсь мірі поєднує різномовні групи населення, але є трудним до вивчення чужинцями.

Китай має багато історичних пам'яток, — чисельну літературну спадщину, що в якійсь мірі поєднує в тлі філософії східного буддизму, в часі різних династичних періодів, і що найбільш відомими серед цих пам'яток для чужинців є китайський мур, яким вони захищалися від півночі, та імператорські палати в Пекіні (Бейджині).

Зупиняючись над останнім періодом китайської історії, доповідач ствердив, що в Китаї відбуваються, поруч політичних перемін в правлячій партії, також соціальні переміни — своєрідний китайський НЕП (но ва економічна політика), керує теперішнім правителі, 82-річний Денг Сяо Пінг, — політика лише часткової приватизації виробництва, що призвело до покращення життєвого стандарту в країні. Ця нова політика знаходить широкі підтримку правлячих кіл партії і зокрема в суспільстві, але земля далі державна.

Доповідач зупинився на наслідках з. зв. Культурної революції, що ця „революція“ мала дуже нищівні наслідки в культурній науковій площині, бо були знищені наукові і літературні, навіть родинні пам'ятки, але також і на науковців, яким відібрано не тільки відповідальні становища, але й джерело прожитку. Тепер цих людей знову, після багатьох літ, труднощі в давніх установах поруч тих, які у свій час замінили їх „наслідком дії цієї революції“. Серед цих покращень, панує парадоксальна ситуація, бо за все зло, вчинене їм „революцією“, вони не мають кого обвинувачувати, хіба що саму систему, наслідком якої все це сталося.

Проф. Потічний розповів про українсько-китайські зв'язки в минулому. Згадав про чисельні скупчення в Манджурії нашої далекосхідної еміграції, після Першої світової війни, головню з відомим центром в Харбіні та в містах вздовж т. зв. південно-східської залізничної лінії. Ці скупчення вже не існують; вони були вивезені в 1945 році вглиб СССР, зараз же після зменшення совєтських військ у Манджурію — у війні з Японою. Тільки мала частина цих людей евакуювалася на південь Китаю, пережила революцію, і через Китай емігрувала до Австралії та в ЗСА, до Каліфорнії.

У колишніх більших скупченнях залишилися тільки поодинокі старші люди з мішаними родинами, що вже майже не знають мови; але окремі сліди по них позалишилися у музеях, де стрічаються наші речі домашнього вжитку, в тому — вишиття, одяж, тощо, що вважається загально „російськими“. Так є в музеї хоч би у Сінкяну, де також була якась давня колонія. В побудованих церквах у північній Манджурії (в Харбіні), які існують, служать тепер лише православні китаї. Розрізняються поміж росіянами і українцями в Китаї майже не відчувається.

Наукова співпраця дала проф. Потічному запрошення на професора в Гайлундзіні і в такому стажі він відбув свою недавню подорож. Наукова співпраця існувала і раніше і в якійсь мірі також причинилася до деяких перекладів наших повістей народного змісту з творів українських письменників китайською мовою, що зробили в минулих роках колишні студенти, які закінчили студії в Україні. Теперішня співпраця причинилася до появи українсько-китайського словника. В університеті міста Вуган створено центр студій з історії, культури і освіти України.

Доповідь, що була важливим і цікавим причиною в діяльності міжнародних зв'язків, яку дав науковець і очевидець суспільних, соціальних і політичних перетворень в Китаї, — подана в речевій об'єктивній формі викладу.

Після доповіді відбулася цікава дискусія, в якій брало участь багато учасників, приїжджих і місцевих. Ця дискусія значно поглибила контекст самої доповіді, порушивши її на інші ділянки китайського життя.

Проф. Потічний старався давати речеві відповіді в соціальній, культурній і науковій ділянках, також дав вичерпні відповіді і на деякі політичні питання. Не можемо, на жаль, називати поіменно всіх дискусантів, подавати їхні питання і відповіді доповідача, бо це значно поширило б обсяг пресової інформації.

(Б. К.)

ПОПРАВКИ ДО „ВІСТЕЙ НТШ“

У „Вістях НТШ“ ч. 5, що були надруковані у „Свободі“ з 24-го жовтня 1986 року у списку пожертв, що його переслав М. Цап з Воррену, Миш., пропущено наступних жертводавців: 1000 дол. — Едвард Козак і Іван Ляш, 250 дол. — „Самопоміч“ у Дітроїті, по 100 дол. — В. Гнатчук, І. Козак, В. Колодич, І. С. Король, Ф. Кульчицька, М. і Н. Лаврин, В. Савків і В. Томин.

Крім цього у циклі доповідей „Неповторний Львів“ не узгоджено змін доповідей, бо 1-го листопада ц.р. замість заповідженої доповіді буде доповідь Н.Т. „Спортовий Львів“, з участю Едварда Жарського і Олександра Скоценя. У суботу, 8-го листопада, говоритиме про „Медичний світ Львова“ д-р Роман Осінчук, а в суботу, 13-го грудня, замість заповідженої доповіді відбудеться конференція, присвячена Михайлові Грушевському у 120-річчя його народіння. Тому в суботу, 6-го грудня, не буде доповіді проф. Омеляна Прицак, як було заповіджено. Просимо взяти до уваги наведені зміни і поправки.

Канцелярія НТШ

Репортаж із подорожі до Китаю

Спільними заходами двох сусідніх відділів Союзу Українок Америки: 84-го з південного Чикаго і 102-го північного заходу Індіани, відбувся 12-го жовтня ц.р. в залі церкви св. Йосафата в Манстері, Індіана, „Чайний Вечір“.

У першій частині програми поетеса і письменниця Ганна Черинь поділилася з присутніми враженнями з подорожі до Китаю, де побувала вона весною цього року. Репортаж з прозірками був дуже цікавий. Бистре око письменниці і скоординована думка робили висновки з усього, що можна було побачити. „Простори Китайської Народної Республіки великі. Населення, що його приріст естрого контролюваний урядом, дуже чисельне. Китаїці в більшості ведуть суворе, сповнене працею життя. Майже у кожній ділянці недостатки. М'яса і молока дуже мало. Заробітки в порівнянні з ЗСА багатіше. Колективні господарства великі, zatrudнюють тисячі робітників і є самовистачальні. Є там різного роду робітники, вартарі, скелпи, школи, лікарські пункти і т.д. В загальному — від ери Мао Зедонга обставини життя в Китаю значно покращали. Виглядає, що голодних нема. Але є „гнані“. Недаром портрети Мао Зедонга висять знову на своєму місці!“

Писемніці Ганна Черинь, що відмовилася від гонорару, вирішено скласти наш скромний дохід з цього вечора на потреби Українського Національного Музею в Чикаго.

Потім слідувала товариська зустріч при чаю, каві і солодкому.

Присутня

YEYSHAN CATALOG
Box 125
Station St. Michel
Montreal, Que.
Canada H2A 3L9
Tel.: (514) 727-6847

YEYSHAN CATALOG
Box 125
Station St. Michel
Montreal, Que.
Canada H2A 3L9
Tel.: (514) 727-6847

YEYSHAN CATALOG
Box 125
Station St. Michel
Montreal, Que.
Canada H2A 3L9
Tel.: (514) 727-6847

YEYSHAN CATALOG
Box 125
Station St. Michel
Montreal, Que.
Canada H2A 3L9
Tel.: (514) 727-6847

YEYSHAN CATALOG
Box 125
Station St. Michel
Montreal, Que.
Canada H2A 3L9
Tel.: (514) 727-6847

YEYSHAN CATALOG
Box 125
Station St. Michel
Montreal, Que.
Canada H2A 3L9
Tel.: (514) 727-6847

YEYSHAN CATALOG
Box 125
Station St. Michel
Montreal, Que.
Canada H2A 3L9
Tel.: (514) 727-6847

YEYSHAN CATALOG
Box 125
Station St. Michel
Montreal, Que.
Canada H2A 3L9
Tel.: (514) 727-6847

YEYSHAN CATALOG
Box 125
Station St. Michel
Montreal, Que.
Canada H2A 3L9
Tel.: (514) 727-6847

YEYSHAN CATALOG
Box 125
Station St. Michel
Montreal, Que.
Canada H2A 3L9
Tel.: (514) 727-6847

YEYSHAN CATALOG
Box 125
Station St. Michel
Montreal, Que.
Canada H2A 3L9
Tel.: (514) 727-6847

YEYSHAN CATALOG
Box 125
Station St. Michel
Montreal, Que.
Canada H2A 3L9
Tel.: (514) 727-6847

YEYSHAN CATALOG
Box 125
Station St. Michel
Montreal, Que.
Canada H2A 3L9
Tel.: (514) 727-6847

YEYSHAN CATALOG
Box 125
Station St. Michel
Montreal, Que.
Canada H2A 3L9
Tel.: (514) 727-6847

YEYSHAN CATALOG
Box 125
Station St. Michel
Montreal, Que.
Canada H2A 3L9
Tel.: (514) 727-6847

YEYSHAN CATALOG
Box 125
Station St. Michel
Montreal, Que.
Canada H2A 3L9
Tel.: (514) 727-6847

YEYSHAN CATALOG
Box 125
Station St. Michel
Montreal, Que.
Canada H2A 3L9
Tel.: (514) 727-6847

YEYSHAN CATALOG
Box 125
Station St. Michel
Montreal, Que.
Canada H2A 3L9
Tel.: (514) 727-6847

YEYSHAN CATALOG
Box 125
Station St. Michel
Montreal, Que.
Canada H2A 3L9
Tel.: (514) 727-6847

YEYSHAN CATALOG
Box 125
Station St. Michel
Montreal, Que.
Canada H2A 3L9
Tel.: (514) 727-6847

YEYSHAN CATALOG
Box 125
Station St. Michel
Montreal, Que.
Canada H2A 3L9
Tel.: (514) 727-6847

YEYSHAN CATALOG
Box 125
Station St. Michel
Montreal, Que.
Canada H2A 3L9
Tel.: (514) 727-6847

YEYSHAN CATALOG
Box 125
Station St. Michel
Montreal, Que.
Canada H2A 3L9
Tel.: (514) 727-6847

YEYSHAN CATALOG
Box 125
Station St. Michel
Montreal, Que.
Canada H2A 3L9
Tel.: (514) 727-6847

YEYSHAN CATALOG
Box 125
Station St. Michel
Montreal, Que.
Canada H2A 3L9
Tel.: (514) 727-6847

YEYSHAN CATALOG
Box 125
Station St. Michel
Montreal, Que.
Canada H2A 3L9
Tel.: (514) 727-6847

YEYSHAN CATALOG
Box 125
Station St. Michel
Montreal, Que.
Canada H2A 3L9
Tel.: (514) 727-6847

YEYSHAN CATALOG
Box 125
Station St. Michel
Montreal, Que.
Canada H2A 3L9
Tel.: (514) 727-6847

YEYSHAN CATALOG
Box 125
Station St. Michel
Montreal, Que.
Canada H2A 3L9
Tel.: (514) 727-6847

YEYSHAN CATALOG
Box 125
Station St. Michel
Montreal, Que.
Canada H2A 3L9
Tel.: (514) 727-6847

YEYSHAN CATALOG
Box 125
Station St. Michel
Montreal, Que.
Canada H2A 3L9
Tel.: (514) 727-6847

YEYSHAN CATALOG
Box 125
Station St. Michel
Montreal, Que.
Canada H2A 3L9
Tel.: (514) 727-6847

YEYSHAN CATALOG
Box 125
Station St. Michel
Montreal, Que.
Canada H2A 3L9
Tel.: (514) 727-6847

YEYSHAN CATALOG
Box 125
Station St. Michel
Montreal, Que.
Canada H2A 3L9
Tel.: (514) 727-6847

YEYSHAN CATALOG
Box 125
Station St. Michel
Montreal, Que.
Canada H2A 3L9
Tel.: (514) 727-6847

YEYSHAN CATALOG
Box 125
Station St. Michel